

BÁGER GUSZTÁV

Mag-kezdemény

Bodnár György emlékére

*Hát téged is utolért?
Vagy te érted utol?
Nincs több találkozás Piliscsabán?
Nincs több pontosan kezdett tanóra?
Nincs több PhD-s konzultáció?
Nincs több telefonos (rá)ébresztés?
Nincs több sétád a Wallenberg utcában?*

*Voltam a lakásodon többször,
hogy hallgassam bölcs szentenciáid
a kortárs líra dolgairól,
a tárgyias linkekről és a tradíció
elevenjeiről. Akik mi vagyunk.
Az új lipótvárosi háztetők magasában
a galambok röptét figyelve rámutattál,
a Kozmoszról nem csak „juhászi mértékkel” lehet írni.
Ünnepi beszédben, versben
a rövid is lehet hosszú.
Az angolszász close reading-től a cultural studies-ig,
mindent beépítettél világképedbe.
Nevetve definiáltad a sznobok allűrjeit.
Óvtál a tudós pökhendiségtől
és a súlytalanság egyszerű poénjaitól.
Kafka Margitról is alaposan írtál,
ahogy egy szintézis-kedvelőtől elvárható.*

*„MOST KEZDEM”.
Utolsó telefonbeszélgetésünk során ezt rebedted.
Bennem is elkezdte valamilyen.*

Kháron

*Mielőtt megérkezett volna,
az álom megszakadt.
Miután megérkezett,
valami folytatódott.*

*Már kikötött a ladik,
mégis fölfelé zuhant.
Ami fölért, meghasonlott,
kigyúlt sötétség foglya lett.*

*Aztán leváltotta őt egy angyal:
felfűjt egy gumimatracot.
Álmomban elaludtam, rémlik,
mintha a Titanic jött volna felém.*

A végítélet

*A Nyugat csupa depresszió.
Akár a „gazdag boldogtalanok”.
Már-már elfelejtik, ami jó.
A világ egy könyv? Tép ki a lapod.*